

## THEORIA MERCURII, ET VENERIS.

Inclinatio.

Reflexio.

Quantitas.

Apogei &amp; Perigei Mutatio.

MERCURIUS.

Ignis Cyllenius.

Mercurii Mater.

Avis.

Pater.

Mercurius vagus.

Deorum minister.

Iris.

Mercurii Natura.

Character.

Caduceum.

Caduceator.

Caducei figura.

Ejus vices.

Affectiones peculiares.

Motus.

Longitudinis.

Latitudinis.

Quantitas.

Apogei &amp; Perigei Mutatio.

Inclinatio in Epicycli Apogeo est 1. gradus, 3. scrupulorum: In Perigeo ejusdem 6. graduum, & 22. minutorum.

Reflexio maxima in Apogeo, & Perigeo Epicycli est 2. graduum & 30. minutorum.

Quantitas, sive magnitudo Veneris est, quod 37. vicibus Terræ minor esse à Veteribus censetur: Sed secundum Recentiorum Astronomorum sententiam aliquantò major existit, ut ejus Apparens Diameter indicat. Consule hæc de re Typum inscriptum titulo, CORPORUM COELESTIUM MAGNITUDES, Pag. 72. Distantiam ejus à Terra invenies in Typo, cui Titulus, TYCHONIS BRAHE CALCULUS PLANETARUM Pag. 61. & in sequente TYPI URANOMETRICI Explicatione.

Apogei, & Perigei Mutatio. Veneris Apogæum non minus mobile, quam aliorum Planetarum Ptolemaeus anno 140. post Christum natum deprehendit in gradu 25. & minuto 50. Tauri, quod Tycho observavit anno 1585. in 29. gradu & 8. minuto Geminorum, & Argolus in Pandolfo Spherico cap. 58. pag. 253. in 0. gradu & 36. minuto Cancri anno 1643. fuisse dicit. Motus autem ejus annuus est minutus unus, & 23. secundorum. Distantia Apogei à Terrâ quoque mutata est, & olim major fuit.

MERCURIUS Soli proximus, & omnibus Stellis, ac ipsâ Terrâ, quoad magnitudinem, inferior, intra Venerem & Lunam positus, ob nimiam Solis viciniam rarè admodum mortalibus in obtutu veniens, in Ordine Planetarum descendente sextus, in ascendente secundus, exiguo, at lucido tamen lumine apparens, Apollinis Sidus quibuscum Græcis æquatur, ac silvæ dicitur. Virgilius lib. 1. Georg. v. 337. Ignem Cyllenium vocat.

Hoc metuentis Cæli mens, & sidera serva;

Frigida Saturni sese quo Stella receperet,

Quos Ignis Cæli Cyllenius erret in Orbes.

Per Ignem Cyllenium Poeta Mercurium, sive Mercurii Stellam intelligit; nomen autem Cyllenius natum huic Deo Etnico à Cyllenio Arcadia monte, ubi ipsum idem Poeta 8. Aeneid. genitum dicit.

Vobis Mercurius pater est, quem candida Maja,  
Cyllenæ gelido conceptum vertice fudit,  
At Majam (auditis si quicquam credimus) Atlas,  
Idem Atlas generat, Cæli qui sidera tollit.

In Pleiadum sive Atlantidum Septentellio Maja Mercurii mater splendore insigni coruscatur; de his Ovidius 4. Fastorum. Caduceator ille Cyllenius in algido fufus monte, dicit Arnobius lib. 3. & 4. Mercurius utero fufus Maje. Atlas ex Pleione Nympha Majam genuit; hæc à Jove compressa Mercurium edidit. Inter omnes Planetas, de quibus dicitur, i. e. errore ita dictos, maximè vagus est Mercurius, & Versipelle sidus, induens illius Astri naturam, cui se jungit, malus cum malis, & bonus cum bonis existens, unde & minister Deorum, quorum obtemperat potestati, idcirco ab Apulejo in lib. De Mundo Communis Stella vocatur. Nuncius & interpres Deorum ad pacem conciliandam mitti solet, sicut Furiarum genus infanie excitandæ causâ mittitur. Iris item ad discordiam, quam ablegat Iuno, i. e. aer, cum Iris fiat de nubibus, quæ non tantum Deorum sed etiam Deorum, ac præcipue Jovis est nuncia, & ministra, semper ad disturbancem ablegata, sicut ad reconciliationem Mercurius. Natura influxus hujus Planetæ in Sublunaria secundum Cl. Ptolemaei opinionem non multum differt à Veneris Natura, atque idcirco calidus est ob vicinum Solem, à quo caliditatis particeps redditur: sicut & humidam obtinet qualitatem, quam Luna proximæ viciniam acceptam fert. Character Mercurii est Virga duobus serpentibus se mutuo intuentibus circumplexa, quam pro Septichorde Lyra accepit ab Apolline, eadem in Arcadia utens ad duos Dracones litigantes compescendos, ut in gratiam redirent, sicut Poetarum fabulæ narrant. In his Caduceum isti Virga nomen, derivatum à cadendo, quod contentiones, & bella cadere faceret, unde & Mercurius dictus Caduceifer, & Cyllenius Caduceator, quia ad dissidia, & discordias tollendas illa utebatur. Hinc Caduceatores apud Romanos appellabantur, qui bella finiebant, sicut Feciales & contrario bella indicare solebant. Egyptii Caduceum in speciem duorum Draconum maris & foemine figuraverunt, qui parte mediâ sui voluminis nodo, quem Herculeum vocant, sibi mutuo alligantur, primisque partibus reflexi, in modum circuli oscula conjungunt. De hac ipsâ Virga, ejusque viribus, & Aeneidos Virgilius:

Tum Virgam capit, hæc animas ille evocat Orco  
Pallentes, alias sub tristitia Tartara mittit:  
Dat somnos, adimitque & lumina morte resignat.  
Illa fretus agit ventos, & turbida tranat  
Nubila.

Quoad Mercurii Theoriam peculiarem, sive Affectiones ejus Speciales considerari volunt Motus, Quantitas, & Apogei, atque Perigei Mutatio.

Motus ejus est in Longitudine & Latitudine.

Longitudinis Motus in Eccentrico cum Sole, & Veneris conficitur, ita ut in Epicyclo quotidie 3. gradus; 6. min; 24. secund; 14. tert; 15. quart; 36. quint; & sic Periodus tota 115. diebus; 21. horis; 3. minutis; 26. secundis; 54. tertiis absolvatur.

Latitudinis Eccentricæ ab Eclipticâ deviantis angulus maximus est in Austro 45. scrupulorum: Inclinatio ab Epicycli Apogeo ad Centrum Mundi est 1. gradus, 46. minutor: à Perigeo ejusdem 4. grad. 5. minutor: Reflexio in Apogeo Eccentrici ad Centrum Mundi 2. graduum, 15. minut: In Perigeo ejusdem 2. grad. 45. scrup.

Quantitas quâ minor Terrâ esse dicitur 21952, secundum alios 19. vicibus. Vide Typos CORPORUM COELESTIUM MAGNITUDES Pag. 72. & TYCHONIS BRAHE CALCULUS PLANETARUM Pag. 61.

Apogei & Perigei Mutatio, quorum illud olim fuit repertum in grad. 6. minut. 5. Libræ, Anno 1586, à Tycho in 0. grad. 12. minut. Sagittarii Anno 1643. in grad. 1. 59. minut. Sagittarii.

EXPO-

## THEORIA MERCURII, ET VENERIS.

EXPOSITIO ICONIS, THEORIAM VENERIS  
ET MERCURII IN CONSPECTU PONENTIS.

Motus Mercurii & Veneris circa Solare Centrum.

Eccentrici.

Mensura totius Figure.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

DISTANTIA APOGÆORUM.

DISTANTIA PERIGÆORUM.

HÆC EFFIGIES URANOMETRICA in Plano effusa, Planetarum Mercurii, & Veneris Cursus & Motus, circa Solare Corpus se voluminibus suis circumgyrantes ostendit, observatis distantiarum mensuris, & circulatorum magnitudine, secundum Diametros, & Semidiametros Terræ, quantum id quidem in tali Figura angustia fieri potuit. Eam autem, ad utriusque hujus Planetæ Theoriam luculenter enucleandam, depropterea ex Scheineri Rosâ Vrsinâ lib. 4. part. 1. cap. 6. qui cam ex Sole Illustrato Nicolai à Smogulez Smogulechi in opus suum transtulit.

A. TERRA sive Centrum totius Molis Create.

CENTRUM ECCENTRICI SOLIS.

ECCENTRICUS EXTERIOR DEFERENS AUGEM, VEL APOGÆUM SOLIS. Circulus Exterior destinatus Apogæo Solaris Corporis deferendo, sive Eccentricus Primus.

ECCENTRICUS MEDIUS, ET PROPRIE DICTUS, in quo Sol cursum suum peragit, sive Eccentricus Secundus.

ECCENTRICUS INTERIOR DEFERENS AUGEM, VEL APOGÆUM SOLIS, sive Eccentricus Tertius.

MENSURA MEDIA, AB APOGEO VENERIS, USQUE AD FINEM, DISTANTIAS DIAMETRIS TERRÆ METITUR, QUÆ DUPLICATA TERRÆ SEMIDIAMETROS DABUNT. Linea hæc à Signo Cancræ, per Apogæum Veneris & Mercurii ad Centrum Eccentrici Solis descendens, atque Centrum Terræ & Perigæum Veneris ac Mercurii transiens, apud Signum Cancræ finitur. Mensura est in decurias distributa, & quidem singulas continentes centum Diametros Terræ, spatiole nimirum quovis 10. Diametros comprehendente, quorum singula in quâvis decuriâ numero decem, Diametros decem comprehendendo, centum Diametros conjungunt, quæ dimensione suâ quantitates distantiarum monstrant.

metros conjungunt, quæ dimensione suâ quantitates distantiarum monstrant.

ECCENTRICUS, SIVE EPICYCLUS VENERIS, quo Venus Planeta circumvehitur, proximus, post Mercurium, Planetarum, qui Solem ambiunt, eundem modò altiore, modò humilliore periodo circumscribens, & multò quàm Mercurius majore Circulo ambiens, sicut ex Figura ipsâ liquidò apparet.

G. VENERIS APOGÆA, sive Maxima Distantia Veneris in Apogeo versantis à Terrâ, sive totius Machine Create Centro.

ECCENTRICUS SIVE EPICYCLUS MERCURII, quo Mercurius Planeta circumvehitur, proximus Soli, ejusque comes individuus, qui annuo cursu circa eundem gyrum suum circumducit, & modò supra Solem se exaltans, dimidio ferè tempore ipso superiore existit, modò infra illum depressus reliquo tempore medio inferiorem locum obtinet, contrâ quam Ptolemaeus opinatus est, cum circum Solem in Orbem volvatur, nec semper infra eundem maneat.

F. MERCURIUS APOGÆUS, sive Maxima Distantia Mercurii in Apogeo constituti, & à Terrâ, sive Mundi Centro remotissimi, quam Copernici & Tychois, acutissimi Astronomorum calculi suggerunt.

ECCENTRICUS SIVE EPICYCLUS VENERIS Perigæum occupantis, quando proximè ad Terram, sive Mundi Centrum accedit.

M. VENERIS PERIGÆA, sive Minima Distantia Veneris minimo intervallo à Terrâ remota.

ECCENTRICUS SIVE EPICYCLUS MERCURII in Perigæo Minima Distantia à Vniuersi totius Centro sejuncti.

L. MERCURIUS PERIGÆUS, Minimo Intervallo à Tellure disjunctus.

## DISTANTIA APOGÆORUM.

A. B. Eccentricitas Centri Eccentrici SOLIS, 20. Diametrorum Terræ, sive 40. Semidiametrorum Terræ aut 41. Semidiametrorum, ut ita tota illa Eccentricitas A. B. sit 20. Diametrorum Terræ, quam quartam partem in Figura omisimus.

B. C. Semidiameter Eccentrici SOLIS 571. Diamet. 1142. Semidiametrorum Terræ. Tycho sol. 475. lib. 1. de Nova Stella eidem Semidiam. 1150. Semidiametros Terræ assignat.

D. C. Eccentricitas VENERIS 12. Diamet. 24. Semidiametris Terræ ab Apogæo SOLIS distans, quo intervallo Centrum D. Epicycli Veneris ab Apogæo SOLIS C. remotum est.

C. APOGÆUM SOLIS, in quo Sol Maximâ Distantiâ suâ ab Vniuersi Centro, sive Terrâ A discedit.

D. CENTRUM EPICYCLI VENERIS, ex quo Circulus Epicycli Veneris describitur.

E. CENTRUM EPICYCLI MERCURII, ex quo Circulus Epicycli Mercurii circumducitur.

C. E. Eccentricitas MERCURII, Distantia nimirum inter C. Apogæum SOLIS, & Centrum Epicycli Mercurii E, 54. Diamet. & 108. Semidiamet. Terræ. Itâ enim Sol-

lem Mercurius circuitu suo ambit, ut non ad amissum, & præcisè cum pro Centro habeat, sed extra ipsum aliud sibi Centrum constituat, à Sole 108. Semidiametris Terræ remotum, ut Copernicus lib. 5. cap. 27. statuit.

E. F. Semidiameter Epicycli MERCURII, 204. Diamet. 408. Semidiamet. Terræ.

D. G. Semidiameter Epicycli VENERIS 411. Diamet. 822. Semidiamet. Terræ.

A. C. Distantia SOLIS Maxima à Terrâ 591. Diamet. 1182. Semidiamet. Terræ B. C. Semidiameter Eccentrici SOLIS est 1142. Semidiam. Terræ, quibus A. B. Eccentricitas SOLIS à Terrâ 40. Semidiametrorum si adjungatur, prodibunt 1182. Semidiametri, aut 591. Diametri Terræ.

A. F. Distantia Maxima MERCURII à Terrâ 850. Diamet. 1700. Semidiamet. Terræ. A. C. Distantia Maxima SOLIS 1182. Semidiamet. C. E. Eccentricitas Mercurii 108. Semidiamet. & E. F. Semidiameter Epicycli Mercurii 408. Semidiamet. Terræ dant conjunctim 1698. Semidiametros Terræ pro quibus sumuntur 1700. Semidiametri.

A. G. Distantia VENERIS Maxima à Terrâ 1014. Diametrorum, 2028. Semidiamet. Terræ.

## DISTANTIA PERIGÆORUM.

I. CENTRUM EPICYCLI VENERIS.

H. PERIGÆUM SOLIS, Altissima sua Distantia Terræ appropinquantis.

A. I. Distantia Centri I. Epicycli VENERIS à Terrâ A 539. Diamet. 1078. Semidiamet. Terræ.

K. H. Eccentricitas MERCURII ab Apogæo SOLIS, seu potius Perigæo H. 54. Diamet. 108. Semidiam. Terræ.

I. H. Eccentricitas VENERIS, ab Apogæo SOLIS seu potius Perigæo H. 12. Diamet. 24. Semidiam. Terræ.

A. K. Minima SOLIS, & quidem Perigæi Distantia à Terrâ 550. Diametrorum, 1100. vel 1001. Semidiametrorum Terræ.

Rr 2

ILLU-